

عنوان مقاله:

نقش فناوری سیار در آموزش ابتدایی در زمان بحران کوید ۱۹

محل انتشار:

نهمین کنفرانس ملی توسعه پایدار در علوم تربیتی و روانشناسی، مطالعات اجتماعی و فرهنگی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

شهاب رزاقی کله بنی - کارشناسی ارشد تکنولوژی آموزشی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساری،

علیرضا باوند - کارشناسی ارشد تکنولوژی آموزشی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساری،

ام کلثوم غلامحسین زاده - گروه علوم تربیتی، واحد ساری، دانشگاه آزاد اسلامی ساری ایران

خلاصه مقاله:

در یک سال گذشته تا کنون همه گیری بیماری کووید-۱۹ (کرونا)، به یک بحران بین المللی تبدیل و منجر به تعطیل شدن مدارس در ۱۸۸ کشور جهان شده. لذا در این برهه از زمان میبایست آموزش عمومی در کشورها به جای مدارس در خانه ها به اجرا درآید. گذر به جامعه اطلاعاتی و متعاقب آن نیاز نسبتا شدید مرتبط با یادگیری مادام العمر و در طول زندگی، و پوشش روزافزون و توسعه در اطلاعات سیار و از طرف دیگر فناوری ارتباطات، مبنای آموزش سیار را شکل میدهد. استفاده از آموزش سیار در حوزه آموزش و پرورش از مهم ترین فناوری های مورد نیاز جهت تحقق اهداف اصلی در شیوه آموزش از راه دور است، که یادگیری و امکان دسترسی به داده را برای یاد دهنندگان به صورت مستقل از زمان و مکان فراهم می نماید. آموزش سیار به دانش پژوهان کمک می کند تا مهارت های خواندن و نوشتن و محاسبات خود را بهبود بخشیده و نقاط ضعف خود را دریابند. علاوه بر آن، این آموزش به افزایش اعتماد به نفس دانش پژوهان نیز کمک کرده و به فراگیر شدن استفاده از فناوری های ارتباطاتی و اطلاعاتی یاری می نماید. این مقاله به بحث در مورد چالش ها و پتانسیل های روند آموزش سیارکنونی از جنبه های گسترده می پردازد. با برگشت به منشا اولیه یادگیری، این مقاله به بررسی آموزش سیار و همچنین مفاهیم مربوطه و تعاریف و بررسی الزامات، موانع بلقوه و مزایای آموزش سیار را می پردازد. پژوهش حاضر کتابخانه ای می باشد و با مراجعه به مقالات و کتب مختلف به بررسی نقش فناوری سیار در آموزش در دوران شیوع کرونا در کشور مساله این پژوهش تعیین شد.

کلمات کلیدی:

آموزش سیار، یادگیری، ویروس کرونا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1239264>

